

**Teatrul Bastion, din Buftea,
un proiect ambițios**

cultură și tradiții **2**

**Prin Berceni, în pas ritmat
de muzicuță**

fișă de localitate **3**

condeie ilfovene

Nr. 2 | noiembrie 2017 | Publicație de cultură

eveniment **5**

**Dacă se pot „înfrăți”
doi frați, o facem!**

istorie **7**

**Conacul de la Afumați -
Curtea Cantacuzinilor**

info CCD **8**

**Portrete de
dascăli ilfoveni**

DACĂ SE POT „ÎNFRĂȚI” DOI FRAȚI, O FACEM!

**„Dacă 1.000 de localități din România s-ar înfrăți cu cele
1.000 de localități din Moldova, Unirea ar fi deja făcută!”**

În toată atmosfera de sărbătoare în care am fost primiți la Horești, raionul Ialoveni, Republica Moldova, s-a mai petrecut încă un eveniment important: înfrățirea între localitatea Horești și comuna Dobroești, județul Ilfov, România! Delegațiile de consilieri din cele două localități conduse de cei doi primari, Ștefan Condu,

de la Dobroești, și Petru Cigoreanu, de la Horești, au semnat un acord de înfrățire, în cadrul unui moment emoționant care s-a desfășurat la Casa de Cultură din Horești. Totodată, localitatea Horești a sărbătorit și 400 de ani de atestare documentară, cea ce a dat o semnificație dublă întâlnirii dintre noi.

pagina 5

Atelierul de Actorie și Scriere Dramatică a fost inițiat de Centrul Cultural Buftea și Primăria Buftea la sfârșitul lui 2015. Profesorul îndrumător, Salex Iatma - actor, regizor, scenarist și compozitor - a înființat, în cadrul acestui curs, Teatrul Bastion din care fac parte peste 40 de cursanți cu vârste cuprinse între 7 și 18 ani.

Din primul an de la înființare, teatrul a realizat o piesă de teatru originală, „Trei zile”, cu un puternic impact social pe tema abandonului familial. Cu acest spectacol a participat la două festivaluri naționale de unde s-a întors cu 5 premii: premiul I pentru cel mai bun spectacol și două premii de interpretare

TEATRUL BASTION, DIN BUFTEA, UN PROIECT AMBIȚIOS

Salex LATMA
Foto: Centrul Cultural Buftea

pentru Tiberiu Pancu și Maria Ene, obținute la Festivalul Național de Teatru „Copil în Europa”, ediția a IX-a, Timișoara 2016 și premiul al II-lea plus un premiu de interpretare pentru Tiberiu Pancu la Festivalul Național de Teatru „Ludicus”, ediția a XII-a, Mioveni, 2016. În 2017 a luat naștere spectacolul „Opriți lumina”, care tratează tema discriminării. Acesta a obținut premiul I pentru cel mai bun spectacol și premii de interpretare pentru Tiberiu Pancu și Yasmin Szilvassy. Publicul

timișorean a îndrăgit atât de tare spectacolul și a reacționat atât de bine încât s-a cerut repetarea lui după festivitatea de premiere. Pe lângă cele două spectacole, actorul Salex Iatma a inițiat și un modul de actorie de film, în care elevii au realizat seria „Gramatica salvează vieți”, o serie de filme de scurt-metraj care tratează corectitudinea vorbirii limbii române într-un mod cinematografic și atractiv. Implicați în viața socială a orașului, cursanții au realizat, de-a lungul celor doi ani, spectacole dedicate sărbătorilor naționale, susținute de Centrul Cultural Buftea. Astfel, au susținut comedia originală

„Tehnologia în viața noastră” dedicată buftenilor cu ocazia zilei de Sfânta Maria, spectacolul „Acasă” de ziua Limbii Române și spectacolul „Cuza 2.0” de Ziua Unirii. Scopul atelierului este de a cultiva empatia la tinerii care sunt din ce în ce mai îndepărtați, într-o societate scindată de tehnologie, una în care viața virtuală a devenit mai importantă și mai activă decât cea reală. Pe lângă scopul educațional, tinerii câștigă pe planul dezvoltării personale, învingându-și teama de a socializa și de a încerca să se integreze într-un grup care îi interesează. ■

PE URMELE ISTORIEI COMUNEI TUNARI

„Patericul românesc”: „Cum trecea, noaptea, prin satul Tunari, preotul l-a văzut rău îmbrăcat și l-a închis în cotețul porcilor, crezând că este vreun călugăr hoinar. A doua zi, o slugă i-a dat drumul, pe ascuns. După puțin timp, preotul l-a văzut mitropolit și s-a înfricoșat, însă blândul păstor, zâmbind, i-a zis: Nu te teme, părinte, că porcii sfinției tale s-au purtat bine cu mine!”

Ana-Maria Dobre, elevă în clasa a VIII- a B, Școala Gimnazială nr. 1 Tunari. Foto: Historia.ro

Mică introducere

Tunari este o comună mică și restrânsă din județul Ilfov. Comuna se află în centrul județului, la nord de București și la est de orașul Otopeni, pe malurile râului Pasărea care izvorăște din apropiere. Localitatea este administrată de un primar și un consiliu local compus din 15 consilieri.

Istoria noastră

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna purta numele „Tunari - Dimieni”, făcea parte din plasa Dâmbovița a județului Ilfov și era formată, ca și astăzi, din satele Tunari și Dimieni, cu o populație de 1.638 de locuitori, care trăiau în 371 de case. În comună funcționau o școală mixtă, o moară cu aburi, două mașini de treierat și trei biserici (două în Tunari și una în Dimieni). În 1925, comuna era aceeași și făcea parte din plasa Băneasa a aceluiași județ, extinzându-se cu 2.416 locuitori. În 1950, comuna a fost inclusă în raionul 1 Mai al orașului republican București, din care a făcut parte până în 1968, când a trecut din nou la județul Ilfov și a luat numele actual.

Monumente Istorice

Nouă obiective din Tunari sunt incluse în lista monumentelor istorice de interes local din Ilfov. Cinci dintre ele sunt situri arheologice: situl arheologic din colțul nord-estic al aeroportului Henri Coandă, aflat lângă Dimieni, cuprinde o așezare daco-romană și o așezare cu necropolă de incinerare datând din secolele al II-lea - IdH, situl aflat la nord de același aeroport, care cuprinde așezări din epoca geto-dacică, Epoca Bronzului, precum și o așezare și o necropolă din secolul al XVII-lea. De asemenea, alte trei

situri arheologice ample se află în zona satului Tunari. Ca monumente de arhitectură descoperim Biserica „Sfântul Nicolae” a fostei curți boierești a postelnicului Constantin Cantacuzino din Tunari, ridicată în 1742 și reconstruită în 1890, și Monumentul Eroilor din Primul Război Mondial de lângă primărie, care constituie un omagiu adus celor care s-au sacrificat. În iarna anului 1692 două moșii domnești vor fi unite sub numele Tunari și vor fi dăruite de Sfântul Constantin Brâncoveanu fiicei sale, domnița Stanca.

Biserica Brâncovenească „Sfântul Nicolae”

În 1823, domnitorul Grigorie Dimitrie Ghica l-a chemat la București pe Sfântul Grigorie Dascălul pentru a-l rândui mitropolit al Țării Românești. În drum spre Capitală, cuviosul a trebuit să treacă și prin satul Tunari. Despre acest moment găsim scris în „Patericul românesc”: „Cum trecea, noaptea, prin satul Tunari, preotul l-a văzut rău îmbrăcat și l-a închis în cotețul porcilor, crezând că este vreun călugăr hoinar. A doua zi, o slugă i-a dat drumul, pe ascuns. După puțin timp, preotul l-a văzut mitropolit și s-a înfricoșat, însă blândul păstor, zâmbind, i-a zis: Nu te teme, părinte, că porcii sfinției tale s-au purtat bine cu mine!”

Smerita biserică din Tunari, închinată Sfântului Ierarh Nicolae, a fost construită în 1702 de doamna Marica Brâncoveanu. Inițial, pe locul actualei biserici se înălțau conacul și biserica de curte a domnitorului, lipsită multă vreme de pisanie. Cutremurul din 1803 afectează mult biserica. Mai târziu, în 1850, biserica brâncovenească va fi dată în grija comunității locale. În 1944, soldații germani care au murit în luptele de pe Aeroportul Băneasa au fost înmormântați cu cinste de locuitorii din Tunari. Alături de aceștia, ei au mai înmormântat din nou și osemintele a peste 400 de morți, aflate în jurul bisericii celei vechi.

Stilul brâncovenesc, ușor de recunoscut prin intermediul pridvorului, sprijinit pe coloane construite din gresie, realizează un portret cultural. Așadar, apreciați! ■

Beatrice Zanfir, elevă Școala Corbeanca

CINE SUNT EU?

Sunt doar un pion pe „masa lumii” de șah, care caută neobosit aventuri, peripeții, mistere și elemente bizare de orice fel. Descopăr, învăț și cresc, cărămidă cu cărămidă, asemenea unui castel, adaug cunoștințe la temelia culturii în fiecare zi. Mă îngrop în munți de probleme matematice și mă scufund în râuri de cernală în zecile de compuneri de la limba română.

Timpul liber este contracronometru, timp în care pătrund într-o lume paralelă împreună cu prietenele mele, Bibi, Lory, Ana și Alina. Nu sunt super eroi cu mantii și obiecte magice, însă m-au captat cu vraja încrederii și îmi fac sufletul să rodească asemenea unei semințe atunci când norii de probleme și griji fulgeră neîntrerupt deasupra mea. Îmi place să mă pierd printre sunetele muzicale și să jonglez cu notele atunci când ascult muzică cu prietenii mei. Străbat neîncetat drumurile cu bicicleta cu prietenii, în care bicicleta îmi este un camarad de încredere și mă bucur de fiecare clipă când realizez că sunt încă un copil și nu port pe umeri sacii grei de probleme pe care îi poartă adulții zi de zi. Vântul care îmi clatină părul în aventura mea pe bicicletă este singurul care mă readuce la realitate și nu mă lasă pradă imaginațiilor.

Fotografiile îmi sunt amintiri de preț. Îmi pun aparatul de gât, așez trepiedul într-un loc, mă ascund după obiectiv și îmi las mâinile să mângâie butoanele. Pe micul ecran apar niște imagini, imagini cu povești, întrucât fiecare ascunde un moment, un zâmbet, o emoție, elemente pe care le păstrez vii prin intermediul fotografiilor. Filmul aparatului se derulează ușor asemenea vieții, iar la fiecare poză surprinsă pare a mai trece câte un moment din viață.

Filă cu filă, merg în tren cu Dl. Goe către parade, sar printre litere, mă ascund după virgule și o asist pe Victoria Lipan în căutarea dreptății întrucât admiterea către liceu îmi stă în spate precum o umbră din filmele de groază.

Mă supăr câteodată, plâng, sunt dezamăgită, îmi revin, mă bucur, zâmbesc și mă întăresc singură. Sunt un amalgam de emotii, trec de la o stare la alta așa cum trece mingea de fotbal de la un jucător la celălalt. Învăț să mă temperez, cresc și îmi place să cred că eu cresc frumos. Penița stiloului zgârie ușor foaia, iar cerneala întreruptă îmi dă de veste ca se termină, așa că îmi rămâne să afirm că eu știu cine sunt, dar tu, drag ascultător ori cititor...Tu cine esti? ■

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Iliuță MIHALEA	Redactor șef: Cătălin DRAGOMIR Redactori: George GRIGORE, Cristina ANGHELUTĂ, Ionela MIRCEA, Anica POPA Foto: Ionela MIRCEA, George GRIGORE, Marius VĂDUVA DTP: Dan DULGHERU tipar - www.tipografiaLM.ro
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială	
Tel. 0371.084.001 ; e-mail: condeiilfovne@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit	

George V. Grigore

Am vizitat, la 12 septembrie 2017, comuna Berceni. În trecut aceasta s-a chemat și Berceni-Dobreni, fiind formată doar din satul de reședință cu același nume. Satul Berceni datează din timpul domniei lui Mihai Viteazul (1598), fiind menționat într-un document scris de proprietarul ocinei, Udrea Vel Armaș. Tot aici, în fața domnitorului Matei Basarab, a avut loc o judecată în 1641, prin care satele Leordeni și Berceni își schimbă proprietarul. În secolul al XVIII-lea, satul Berceni a aparținut de comuna Dobreni, cu care a format comuna Străinii - Dobreni.

Prima școală a fost înființată aici în 1820 și avea 20 de elevi, îndeosebi băieți; ei frecventau mai ales clasele I și a II-a. Școala era situată în centrul satului, lângă biserica „Sfântul Nicolae”, menționată în 1822. După naționalizare s-a construit o nouă școală în localitate. La sfârșitul secolului al XIX-lea, satul Berceni făcea parte din comuna Bobești-Bălăceanca, o comună mare din plasa Dâmbovița a județului Ilfov, formată (în afara satului Berceni) din localitățile Bălăceanca, Bobești, Berceni, Glina-Gherman (reședința), Glina-Macri, Manolache, Potoceanca și Șerbănești. În 1925, satul se regăsea într-o comună separată,

Prin Berceni, în pas ritmat de muzicuță

Berceni-Dobreni, formată din satele Bercenii-Dobreni și Berceni (cu o populație de 2.108 locuitori), arondată plășii Vidra din același județ. În 1950, comuna a fost inclusă în raionul Nicolae Bălcescu al orașului republican București, din care a făcut parte până în 1968, când a fost arondată județului Ilfov, reînființat. În 1981, a avut loc o nouă ajustare a organizării administrativ-teritoriale, iar comuna Berceni a fost transferată județului Giurgiu, pentru ca la scurt timp să fie transferată Sectorului Agricol Ilfov din subordinea Bucureștilor, sector care avea să devină județul Ilfov în 1998.

Comuna se găsește în sudul județului, lângă București. Este traversată de DJ 401, care o leagă spre nord de București și spre sud de Vidra și mai departe de comunele Vărăști și Hotarele (unde se termină în DN5A), ambele din județul Giurgiu. Singurul obiectiv din Berceni inclus în lista monumentelor istorice din județul Ilfov ca monument de interes local este fosta curte boierească de la Berceni, datând din 1882 și cuprinzând ruinele unor case boierești și biserica „Sfântul Nicolae”. Ansamblul este clasificat drept monument de arhitectură. Comuna dispune de o stație de cale ferată. Înainte de 1967 linia era folosită pentru transportul de călători, pe o rută aproximativ paralelă cu Șoseaua de Centură: Glina - Popești-Leordeni - Berceni. Acum linia este folosită ocazional pentru traficul de marfă pentru fabricile din zonă. În comună sunt două biserici, respectiv cea din parohia „Sfântul Ierarh Nicolae” și cea din parohia „Sfânta Paraschieva”. Tradiția ne spune că biserica „Sfântul Ierarh

Nicolae” ar fi fost ctitorită de 2-3 monahi. Un mormânt se găsea în prima parte a pronaosului, pe latura de nord, care a fost cercetat de o comisie de monumente istorice, condusă de prof. Gh. Cantacuzino, în anul 1925, când s-a făcut și restaurarea

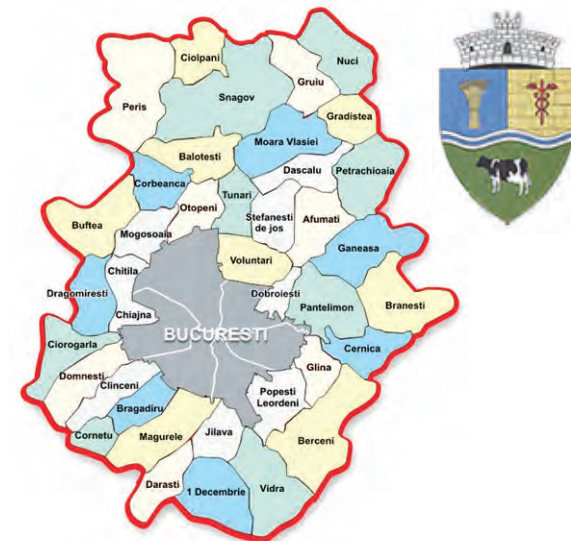
bisericii. Inscripția de pe lespedea de deasupra mormântului era complet ștearsă, vizibile fiind doar „insignele” cu soarele și luna, care au dus la concluzia că biserica ar fi fost la început un schit, mormântul fiind al unui monarh, sau cel mai probabil al egumenului respectiv. Nu se cunoaște data exactă a construcției și nu se știe cu certitudine cine au fost ctitori acestei biserici. După anuarul 1909 al *Casei Bisericii*, Bercenii apare ca și parohie cu biserica de zid reparată în 1882, cu hramul Sf. Nicolae. Biserica este construită din cărămidă veche oltenească, are formă

de corabie cu o singură turlă, așezată deasupra bolții în naos. Tot aici funcționează o școală gimnazială (Școala nr. 1), două grădinițe cu șase grupe de preșcolari și un after school. În localitate se sărbătorește anual „Ziua Eroilor”, sărbătoare importantă ce are loc conform calendarului ortodox în ziua de Înălțare, adică la 40 de zile după Sfântul Paște. La sărbătoare se participă cu mare fast și fanfara militară, sărbătoarea fiind organizată la nivelul școlii, pentru ca elevii să fie prezenți la comemorarea eroilor pierduți pe câmpul de luptă. Există un cerc de lectură al eleviilor, coordonat de prof. Cristina Popa, un cor de canto care are în repertoriu în mare parte muzică religioasă, un cerc de pictură coordonat de prof. Ana Rădulescu, un cerc de șah și un grup de dansuri populare intitulat „Dorulețul Berceni”. Din informațiile obținute, există pe raza localității câteva familii de turci și bulgari, ca naționalități conlocuitoare. Celebru este grupul „Muzicuțele din Berceni”, înființat în 1960. În ciuda vârstei, unii dintre membrii formației nu au renunțat nicio clipă la pasiunea lor din tinerețe: muzicuța. Ei au continuat să se întâlnească, săptămână de săptămână, ca să cânte la micuțul și atât de melodiosul instrument, repetând cu sârg piesele deja celebre din repertoriu. De altfel, cântatul la muzicuță este o tradiție la Berceni. ■

Cristina ANGHELUȚĂ
www.palatebrancovenesti.ro

BIJUTERIILE ILFOVULUI

PALATUL BRÂNCOVENESC DE LA MOGOȘOAIA o amprentă istorică aparte

Capodopera care încoronează arta Țării Românești din veacul al XVII-lea, Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia, sintetizează în chip strălucit grația Veneției și fastul Orientului. El a fost atestat prima oară într-un act din 24 aprilie 1698. Situat în Mogoșoaia, într-un parc secular plantat pe malul stâng al râului Colentina, edificiul este martor a 300 de ani de istorie. Palatul, astăzi muzeu, găzduiește o colecție de artă contemporană și diferite expoziții temporare ale artiștilor plastici contemporani. Palatul este într-o stare foarte bună, recondiționat și îngrijit așa cum ar trebui să fie toate clădirile - monument istoric. Poate de aceea atrage și foarte mulți turiști. Denumirea palatului provine de la numele soției boierul Mogoș, proprietara moșiei de la care Brâncoveanu a cumparat-o. Clădirea a fost construită de domnitorul Constantin Brâncoveanu, în 1702, palatul fiind oferit ulterior fiului său, Ștefan. Complexul, pe lângă Palatul Mogoșoaia, terminat de Constantin Brâncoveanu în anul 1702 și dăruit fiului său Ștefan, a fost restaurat integral de Martha și George Valentin Bibescu în anii 1912-1927, și câteva anexe.

Casa de oaspeți, ridicată de Nicolae G. Bibescu în 1870 pe amplasamentul unui conac din secolul XVII, a fost refăcută de arhitectul George Matei Cantacuzino în anii 1922-1930.

Biserica Sfântul Gheorghe, ridicată de Constantin Brâncoveanu în 1688, a fost împodobită cu fresce în 1705.

Turnul Porții, înălțat în 1702, a fost restaurat între 1930 și 1980.

Cuhia (bucătăria brâncovenească) care a fost construită între anii 1681-1702, refăcută în 1965.

Ghețaria: În verile de dinainte de 1900, se păstrau sub stuf blocuri de gheață din Lacul Mogoșoaia. Construcția acesteia a fost restaurată în 1960.

Serele, comandate de Nicolae G. Bibescu unui atelier parizian în 1890, au fost refăcute în 2002.

Cavoul Familiei Bibescu, construit de Nicolae G. Bibescu în 1870, a fost restaurat în 1997.

Statuile lui Lenin, amplasate în București în timpul comunismului, sunt depozitate după zidul din spatele cuhiei. ■

O REȚETĂ TRADIȚIONALĂ ILFOVEANĂ

Astăzi: Dolongaci cu brânză

Se iau 44 gr. de făină, 50 gr. untură, 400 gr. brânză sărată, 6 ouă, 300 ml. lapte, 150 gr. zahăr și un vârf de cuțit de sare. Din făină, apă și sare se frământă o coca și se împarte în 4 părți egale. Se întind acestea și se ung cu untură. Se lasă 15 minute la rece. Apoi se întinde cu sucitorul o foaie foarte subțire și peste acesta se pune

brânza sărată sfărâmată în bucăți mici. Se încrețește foaia cu brânză până ajunge la dimensiunea tăvii (30-40 cm.). Se unge tava cu ulei și se tapetează cu făină, apoi se așează foaia încrețită. Peste acesta se adaugă ouălele bătute spumă și subțiate cu 50 ml. lapte fiert. Se va da tava la cuptor circa 30 minute, până se rumenește, apoi se adaugă

diferența de lapte și se mai lasă 15 min. Dacă doriți să fie dulce, adăugați zahărul în lapte. Poftă bună! ■

Rețetă culeasă de Anica Popa și Ilie Pena, de la Gherghina Ghețu din Afumați

FESTIVALUL HORELOR

Într-o zi plăcută de toamnă, am ajuns în localitatea Horești, raionul Ialoveni, în Basarabia. Situată la marginea Chișinăului, localitatea este împrejmuată de dealuri și mărginită de un râu. Deși legal suntem într-o altă țară, culoarea pământului proaspăt arat, ruginiul frunzelor de stejar sau salcâm sau coroana sălciilor plecate deasupra apei îți demonstrează clar că ești în România, România străveche a lui Ștefan cel Mare!

Însă, înainte de toate, Oamenii! Oamenii sunt Români! Copiii îmbujorați, parcă din vremea lui Creangă, cutreieră ulițele prăfuite într-o hărmălaie de strigăte. Bătrânii iesiți la poartă șopteau între ei: „Au venit Frații din România!”. Veneau către noi, ne atingeau și ne îmbrățișau, rugându-ne să nu-i abandonăm,

să nu uităm de ei! Din inimile noastre înfierbântate de emoție izvoareau lacrimile care se strecurau prin suflet și își făceau loc prin ochii noștri curioși. „Nu vă uităm, nu v-am uitat! Am venit pentru Voi, pentru Noi și pentru Reîntregirea Neamului Românesc. Un drum lung și greu,

dar plin de dorință și speranță“. Eeei! Și tot așa, uite că am ajuns și la Casa de Cultură a localității gazdă, Horești. Aici am fost întâmpinați de tineri îmbrăcați în straie populare, care ne-au oferit pâine, sare și vin. În acest timp, au început sosirea și primirea delegațiilor care urmau să participe la „Festivalul Horelor“, eveniment organizat de Primăria Horești, Casa de Cultură Horești și Consiliul Local al Tinerilor din Horești, sub îndrumarea Centrului de Cultură Ialoveni. Peste 20 de grupuri de copii, tineri și vârstnici, îmbrăcați în costume populare românești, au defilat la intrarea în sală, prezentându-și ținutele și bucuria ce-i însoțeau! Mulțimea, costumele populare, bucuria oamenilor au creat o atmosferă tipic românească, ceva unic pe această planetă! Și uite așa, însoțiți de entuziasm, am intrat în sala unde se pregătea începerea spectacolului. După o mică prezentare a organizatorilor, au intrat formațiile de dansatori care ne-au

încântat sufletele cu dansurile lor. Care mai de care mai frumos îmbrăcați, dansau de cutremurau scena. Pe lângă dansuri populare românești, au fost și dansuri țigănești, hore, o bătută moldovenească și chiar un vals susținut de un grup de tineri frumoși. Timp de cinci ore, nu am știut de sete sau de foame, ținânduți cu ochii la scena care schimba mereu grupurile de dansatori cu alte grupuri, creând impresia că toate formațiile artistice de pe pământ au venit să danseze la Festivalul Horelor din Horești. Atâta dorință de simțire românească aproape că nu mai vezi chiar și în Patria Mamă! După ce dansurile se vor fi sfârșit, toată lumea a ieșit pe platoul din fața casei de cultură pentru o horă mare. Mari și mici, copii și bătrâni au încheiat o horă de sute de

persoane și au ținut-o tot așa vreo oră jumătate.

Și cum ziua era pe încheiate, iar stelele începuseră demult să sclipescă, frații români au plecat zâmbind și mulțumiți de întâlnirea cu noi către casele lor. A fost o zi pe care greu o poți uita, o zi în care îți revezi un Frate parcă de foarte demult plecat din sânul familiei! ■

✍ Iliuță MIHALEA, director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

DACĂ SE POT „ÎNFRĂȚI” DOI FRAȚI, O FACEM!

„Dacă 1.000 de localități din România s-ar înfrăți cu cele 1.000 de localități din Moldova, Unirea ar fi deja făcută!”

În toată atmosfera de sărbătoare în care am fost primiți la Horești, raionul Ialoveni, Republica Moldova, s-a mai petrecut încă un eveniment important: înfrățirea între localitatea Horești și comuna Dobroești, județul Ilfov, România!

Delegațiile de consilieri din cele două localități conduse de cei doi primari, Ștefan Condu, de la Dobroești, și Petru

ACORD DE COOPERARE JUDEȚUL ILFOV - RAIONUL IALOVENI

RAIONUL IALOVENI

Sat Văsieni
Comuna Mileștii Mici
Sat Suruceni
Comuna Răzeni
Sat Puhoi
Sat Horăști
Comuna Zâmbreni
Sat Ulmu
Sat Dănceni
Sat Molești
Oraș Ialoveni
Sat Bardar
Sat Nimoreni
Sat Malcoci
Sat Vărativ
Comuna Ruseștii Noi
Comuna Costești
Sat Tipaia
Sat Sociteni
Sat Pojăreni
Comuna Gangura
Cigîrleni

JUDEȚUL ILFOV

Pantelimon
Mogoșoaia
Cernica
Măgurele
Moara Vlăsiei
Dobroești
Bragadiru
Dascălu
Snagov
Corbeanca
Buftea
Afumați
Dărăști - Ilfov
Vidra
Jilava
Domnești
Chitila
Ciorogârla
Climceni
Periș
Nuci
1 Decembrie

Cigoreanu, de la Horești, au semnat un acord de înfrățire, în cadrul unui moment emoționant care s-a desfășurat la Casa de Cultură din Horești. Totodată, localitatea Horești a sărbătorit și 400 de ani de atestare documentară, cea ce a dat o semnificație dublă întâlnirii dintre noi. După prezentarea documentelor, cei doi primari și consilierii au autentificat, prin semnătura lor, Acordul de Înfrățire între cele două localități.

Momentul acestei înfrățiri a venit după semnarea altui accord, între Consiliul Județean Ilfov și Raionul Ialoveni, document care a deschis calea către acțiuni similare. Acestea au generat un eveniment mai amplu, constând într-o înfrățire la care vor adera mai multe localități din cele două județe, eveniment care se va desfășura cu ocazia sărbătoririi Zilei României, la 1 Decembrie, la Mogoșoaia. ■

Ilia MIHALEA

director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

Otopeni - Poarta aeriană a capitalei noastre

George V. GRIGORE

Pe 19 septembrie am poposit împreună cu echipa de la *Centrul Județean de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Ilfov* în Otopeni. Acesta este format din localitatea componentă Otopeni (reședința) și din satul Odăile. Localitatea se află în vecinătatea nordică a municipiului București, la ieșirea către Ploiești, fiind un oraș-satelit al Capitalei. Este străbătut de DN 1, care leagă Bucureștiul de Ploiești. Din punct de vedere fizico-geografic, orașul este așezat pe interfluviul Colentina - Pasărea, în Câmpia Vlăsiei, subdiviziune a

Câmpiei Române. Cele mai vechi așezări omenești descoperite aici datează din comuna primitivă. Cu prilejul săpăturilor efectuate în 1966 pentru construirea Aeroportului Internațional *Henri Coandă*, arheologul Margareta Constantiniu a identificat fragmente de ceramică veche și alte obiecte care au aparținut unei importante așezări omenești existentă în prima perioadă a epocii fierului. Într-un strat suprapus a fost descoperită o altă așezare, din secolul al X-lea. Prin hrisovul din 14 februarie 1587, Mihnea Turcitu - voievodul Țării Românești - dăruiește mănăstirii *Sfânta Troiță* jumătate din satul Islazul, jumătate din satul Hodopeni (azi Otopeni) cu mori și țigani, toate dăruite de Dobromir ban, jupânița Vilaia și fiul lor Mihai postelnicul. La 20 mai 1620, Maria, mare băneasă, dăruiește din nou mănăstirii *Sfânta Troiță* (numită mai târziu *Radu Vodă*) jumătate din satul Hodopeni, cu rumâni, dăruit de jupânița Vilaia, poruncind rumânilor să asculte. Istoricul Constantin Giurăscu este de părere că denumirea satului Hodopeni, se trage de la un anume Hodopa.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna Otopeni făcea parte din plasa Dâmbovița a județului Ilfov, fiind formată din două sate, *Otopenii de Jos* și *Otopenii de Sus*. În comună funcționau o școală și două biserici. Satul Odăile făcea parte din comuna Bucoveni. În 1950, comuna a fost inclusă în raionul 30 Decembrie al orașului regional București, până în 1968. Atunci, satele *Otopenii de Jos* și *Otopenii de Sus* au fost comasate, formând satul Otopeni, reședința comunei, arondată municipiului București cu statut de comună suburbană. În 1981, comuna a trecut în subordinea *Sectorului Agricol Ilfov*. Otopeniul a devenit oraș în 2000. Pe teritoriul orașului se află Aeroportul Internațional *Henri Coandă*. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, aeroportul a fost o bază militară. Înainte de 1965, doar Aeroportul Băneasa oferea zboruri comerciale. Totuși, după acest an, în locul vechii baze militare de la Otopeni a fost construit un nou aeroport cu scopuri comerciale. Pista modernizată avea o lungime de 3.500 m, fiind mai lungă decât cea a *Aeroportului Orly* din Paris. În programul de modernizări a fost inclus și un nou terminal de pasageri, atât pentru zboruri interne, cât și pentru zboruri externe. Modernizările au continuat prin crearea unui lounge pentru celebrități (Salonul Oficial), odată cu vizita în România a președintelui SUA, Richard Nixon, în 1969. În 1986 a fost inaugurată a doua pistă, cu o lungime de 3.500 m și a fost implementat un nou sistem de balizaj. În 1992 Aeroportul Otopeni a devenit membru cu drepturi depline al *Consiliului Aeroportuar Internațional* (ACI). În martie 2011 aeroportul a fost extins cu noua secțiune *finger*, numărul porților de îmbarcare crescând la 24. Investiția s-a ridicat la 70 milioane de euro. Inaugurarea noului Terminal Plecări a avut loc pe 6 noiembrie 2012. Cu ocazia *Routes Awards* 2013, gală desfășurată pe 13 mai la Budapesta, Aeroportul Internațional *Henri Coandă* București (OTP) a fost nominalizat alături de aeroporturi celebre din Europa. ■

Biblioteca orășenească are peste 8.000 de volume

În Otopeni funcționează Centrul Cultural „*Ion Manu*” unde se desfășoară spectacole de teatru, proiecții de film, expoziții de pictură, festivaluri, spectacole muzicale, spectacole pentru copii, cursuri de șah, cursuri de pictură pe sticlă, de dans modern. Aici activează *Corul Forte*, dar și ansamblurile *Passofino*, *Perinița*, *Simțire*, *The Bombons Crew* și atelierul de pictură pe sticlă „*Simțire*”. De asemenea centrul dispune de o bibliotecă orășenească cu un valoros fond de carte, de peste 8.200 de volume.

În Otopeni sunt patru biserici creștin-ortodoxe. Una dintre ele este Biserica veche „*Sfântul Gheorghe*” (1802). Datele în legătură cu construirea acesteia sunt sumare, ele fiind consemnate în pisană scrisă în limba slavonă și aflată deasupra ușii de intrare în naos. Clopodnița acesteia este separată de biserică, fiind zidită mult mai târziu, în 1935, având formă de portal, intrarea în curtea bisericii făcându-se pe sub ea. În interiorul clopodniței sunt înhumate osemintele a „33 eroi din Regimentul 27 Bacău, morți pentru întregirea neamului 1916-1918”, așa cum reiese din placa comemorativă fixată pe zidul exterior al clopodniței. În partea de N-E a curții bisericii se găsește un complex de cenotafe, în număr de 24, ale eroilor din Primul și al Doilea Război Mondial. În localitate se sărbătorește „*Ziua Eroilor*”, sărbătoare importantă care are loc în ziua de Înălțare. Tot aici are loc anual *Festivalul Folcloric de Artă și Tradiție Populară Românească*. O altă manifestare anuală este Festivalul de umor „*Otopeniul vesel*”, iar venirea toamnei aduce „*Zilele Recoltei*”. Ca posibilități de locații exterioare și interioare pentru evenimente cultural-artistice există sălile de spectacol de la Centrul de Cultură „*Ion Manu*” (Sala Mare și Sala Mică), dar și o scenă exterioară. Mai există pentru evenimente sportive o sală mare de sport, un stadion de fotbal și un patinoar particular.

Oraș modern și cochet, Otopeniul își etalează prezența sa specială pe harta orașelor ilfovene, jucându-și cu brio rolul de principală poartă aeriană a capitalei.

Conacul de la Afumați - Curtea Cantacuzinilor

Dacă simțiți imboldul unei frumoase aventuri de sfârșit de săptămână, puteți vizita Conacul de la Afumați, cunoscut drept Curtea Cantacuzinilor. Comuna Afumați, unde se află monumentul istoric și de arhitectură, este situată în Câmpia Vlăsiei, pe malurile râului Pasărea, la 15 km nord-est de București. Am vizitat întregul ansamblu de la Afumați cu sprijinul dlui Claudiu Davițoiu, directorul unei societăți comerciale, în proprietatea căruia se află conacul aflat pe malul stâng al pârâului Pasărea. Aici, la Afumați, Claudiu Davițoiu are o fermă de vaci Holstein. Cumva, printre „anexele” fermei sale intră și acest conac construit acum 300 de ani de stolnicul Constantin Cantacuzino. L-a preluat odată cu ferma, când a fost privatizat fostul IAS Afumați. Conacul, o clădire albă, impunătoare, este situat într-o curte generoasă, cu vedere spre lac și alei de tei bătrâni. Nesperat de trainic, frumos în ținuta lui elegantă de clădire românească marcată de tendințe gotice și renaștentiste, edificiul, de o culoare albă untoasă, inspiră aerul prăfuit al prezentului, expirând apoi parfumul veacurilor trecute. Privindu-l, parcă te întorci în timp. Însoțiți de gazda noastră, am trecut prin saloanele

spațioase de la etaj, luminate confuz, natural, printr-un luminător din tavan, privindu-ne siluetele multiplicat în marile oglinzi de pe pereți. Aici se organizau odată baluri, aici se primeau oaspeții, se serveau cafea și dulceturi, se fuma trabuc și se puneau la cale domniile. Este surprinzător cât de bine s-a păstrat clădirea, deși, astăzi, cere eforturi susținute pentru a fi întreținută.

Gânduri și imagini

După un tur prin încăperile etajului, unde am remarcat originalele stucaturi și ancadrame cu motive vegetale ale oglinzilor argintate, cândva aduse de la Viena, scara de lemn, ușile și chiar tainițele în care se retrăgeau boierii la discuții despre treburile domniei, am coborât la parter și am urcat în mansardă. Aici s-au aflat încăperile modeste ale personalului care deserveau

marele domeniu al lui Constantin Cantacuzino, marele stolnic. Și tot aici, singur sau doar cu apropiații săi de încredere, departe de ochii indiscreți ai spionilor, după ce și-a urcat pe tronul țării, la 28 octombrie 1688, nepotul, Constantin Brâncoveanu, stolnicul, numit șef al Cancelariei domnești de acesta, urzea planuri. Parcă și acum îl vezi așezat la o masă cercetând hrisoavele vechi, scrise în latină sau greacă, cum o făcea la Adrianopol, Constantinopol sau la Padova, unde își desăvârșise studiile. Și nu excluși posibilitatea ca aici la Afumați să-l fi purtat și pe domnul țării, de vreme ce conacul fusese ridicat la doar patru ani după ce Brâncoveanu urcase pe tron. În acest loc a compus depeșe către marii cărturari ai Europei sau le-a trimis mesaje prin curieri, căci devenise erudit, fiind menționat în Italia ca „învățat din Louvain”, de către scriitorul Antonio Lupis. Tot aici, credem, a consemnat în caietele lui de note istorice informații care au stat la baza operei sale fundamentale „Istoria Țării Românești

dintru început” (1716). Operă care analizează, critic, un uriaș volum bibliografic, provenit din Antichitate, din perioada bizantină și occidentală. Lucrarea a fost redactată la inițiativa lui Ferdinand Marsigli și susține cu fermitate originea romană a poporului nostru, continuitatea sa pe teritoriul vechii Dacii, acumulând mărturii despre teritoriul și locuitorii acestui pământ, despre războaiele daco-romane și romanizarea Daciei. În perioada în care a locuit și la Afumați, a continuat să achiziționeze cărți și documente pentru celebra lui bibliotecă care conținea literatură religioasă, epopeile homerice, operele clasice grece și latine, scrierile filozofice și cosmografice ale lui Aristotel etc.

În uriașul subsol se află înaltele pivnițe în care se păstrau vinurile familiei. Spații uriașe, tainice, se pare mult mai vechi decât restul construcției, după cum opinează Anca Brăduțeanu, în lucrarea „Curți domnești și boierești din România”, apărută la Editura Simetria în 1997. În demisolul clădirii, am identificat paraclisul familiei stolnicului. Pârvu Mutu, celebrul zugrav al familiei, a așezat în tencuiala acestor ziduri chipuri de sfinți și heruvimi. Unele dintre ele

au trecut proba timpului, înfățișându-ni-se și nouă acum, dincolo de veacuri. Păcat că vremurile le-au atenuat din strălucire, le-au șters din trăsături și numai umbrele lor siluete au rămas ca să ne mărturisească despre clipele de adâncă sinceritate și lacrimi. În 1821 Domeniul de la Afumați, moștenit de celălalt Alexandru Ipsilanti (conducătorul grec al revoluționarilor eteriști), a fost prădat și ruinat de armatele turcești. În 1834, boierul Alecu Schina a dobândit biserica și moșia prin căsătoria cu descendenta domnitorului Alexandru Ipsilanti, Maria, timp în care cei doi au donat lăcașului vase sfinte și un chivot de argint, păstrate și azi. Negustorul Sterie Dumba din Viena (de origine cuțovlah) a cumpărat în 1845 domeniul de la Afumați și a delimitat proprietatea bisericii cu două ziduri ca mai apoi să o cedeze comunei Afumați, restul moșiei rămânând în posesia sa. Biserica Adormirii Maicii Domnului este construită în formă de navă, cu absida semicirculară la altar. Întregul ansamblu al fostei curți a Stolnicului Constantin Cantacuzino (datând de la sfârșitul secolului XVII) este înscris în Lista monumentelor istorice realizată de Ministerul Culturii în categoria monumentelor de tip A (IF-II-a-A-15258) și este format din Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, Conacul Stolnicului Constantin Cantacuzino și Zidul de incintă. Claudiu Davițoiu poate să prezinte povestea conacului doritorilor. ■

DIN GÂNDURILE ELEVILOR

Școala ideală

Aș dori ca în școala mea atunci când suntem bolnavi, elevii să poată vizita școala online, cu ajutorul telefonului sau calculatorului. Astfel, nu ar mai fi absenți. În școala ideală ar fi activități aparte pentru elevii creativi, pentru cei pasionați de muzică, dans sau actorie. Nu am mai avea așa de multe teme, iar informația ne-ar ajuta să ne descurcăm în viață.

Bianca Maria Lolea, elevă

Școala viitorului

Școala este chiar un dar, Spre educație ea este un adevărat portal Pe care, dacă îl vom prețui, Multe informații vom ști. Poate în viitor

Școala altfel va arăta, Tehnologia modernă va avansa Însă, scopul ei va fi același Gândirea noastră de a o dezvolta.

Alexandru Octavian Burloi, elev

De fiecare dată când încerc să îmi imaginez școala în care m-aș duce în fiecare zi, îmi dau seama de eforturile depuse de profesori.

Bianca Georgescu, elevă

Cred că în viitor la școală O să plec cu mâna goală Dacă se va introduce cândva Tableta în școala mea. De cărți nu voi mai avea Nevoia pe care o am De a căra și un ghiozdan.

Ion Andrei Chiru, elev

ZIUA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 1 BRAGADIRU

Ziua Școlii Gimnaziale nr.1 Bragadiru este sărbătorită, în fiecare an, la 26 octombrie. Cu acest prilej, au avut loc

activități culturale, artistice, istorice, momente de suflet și culoare pentru promovarea valorilor culturale, istorice și morale, succesorilor și realizărilor, finalizate cu expoziții pe holurile școlii. Unul din proiecte, cu tema „Școala

Ideală”, desfășurat cu elevii clasei a VII-a B, a pus în valoare creativitatea și imaginația elevilor, viziunea acestora despre o școală a viitorului, având ca produse creații personale și o machetă a școlii. Sub îndemnul motto-ului nostru „Întregul scop al educației este să transforme oglinzile în ferestre”, lăsăm gândul și imaginația să zboare către o ediție viitoare. ■

✍ Director, profesor Păun Ionela și profesor Ioniță Maria

OAMENI, LUCRURI, FAPTE

✍️ Horiana Petrescu, bibliotecar CCD Ilfov

Casa Corpului Didactic Ilfov, biblioteca CCD Ilfov facilitează întâlnirea cu cărțile valoroase, promovând modele culturale, demne de apreciat: oameni, lucruri, fapte care să rețină atenția cititorilor și să rămână în memoria lor afectivă de lungă durată.

Doi autori și cărțile lor au stârnit interesul iubitorilor de lectură ai bibliotecii Casei Corpului Didactic Ilfov, în cadrul a două evenimente culturale autumnale. La 6 noiembrie a.c., domnul Nică D. Lupu, profesor brăneștean de succes, a mai marcat un moment important al vieții sale, de data aceasta fiind vorba, nu de „zborul” unei noi generații de elevi, ci de o nouă carte care și-a luat „zborul” în înălțimile tari ale literaturii. „*Flori pe valurile vieții*”, a cinsprezecea carte semnată Nică D. Lupu

în calitate de scriitor, a apărut la Editura Betta și a beneficiat de o lansare „ca la carte” la Centrul Socio-Cultural „Jean Louis Calderon” din București. Au răspuns invitației de fi martori la botezul

literar al noii apariții editoriale oameni îndrăgiiți scriitorului, din familie, din cercul de prieteni de o viață sau de ... cancelarie. Au făcut oficiile de amfitrioni în ale scrisului criticii literari Aureliu Goci, Lucian Gruia, Emil Lungeanu, Victor Atanasiu, Mihail Soare. Semnatar al prefaței cărții, Victor Atanasiu a prezentat avatarurile scriitorului Nică D. Lupu, apreciindu-l în primul rând pe acela de povestitor care reușește să-și capteze lectorii astfel încât aceștia să stea

cu „toate simțurile încordate, aici uimiți, aici consternați, aici amuzați, aici indignați” de cele aflate în carte. Pornind de la comparația prinsă în titlu, că destinele omenesci sunt aidoma unor flori pe valurile vieții, scriitorul Nică D. Lupu și-a lansat prin acest roman invitația către cititorii săi de a ține companie personajelor sale, Codrin și Narcisa, pe diferite meridiane terestre, pentru a dezlega tainele vieții. Despre viață, iubire, sacrificiu, despre contururile unor portrete literare pline de autenticitate au avut ocazia să afle cei care au luat parte la întâlnirea din 9 noiembrie cu scriitoarea Mariana Brăescu, în cadrul oferit de activitatea cultural-educativă organizată de Casa Corpului Didactic Ilfov și având tema „*Portrete literare în opera criticului ARTUR SILVESTRI*”. În sala de festivități a CCD Ilfov, în prezența unui public format din cadre didactice, bibliotecari, elevi ai Seminarului Teologic „Sfânta Filoftea” și ai liceelor din zonă, au luat cuvântul, evocând personalitatea complexă a celui care a fost Artur Silvestri, de la a cărei trecere în neființă s-au împlinit nouă ani, Maica Stavroforă prof. dr. Mihaela Costache, stareța Mănăstirii Pasărea, doamna Teodora Mîndru, sociolog, directorul Editurii Carpathia. Expunerile susținute au fost urmate de vizionarea *filmului*

„*Remember Artur Silvestri. Noi suntem România Tainică*”, film care a încărcat și mai mult cu emoție publicul prezent. Mariana Brăescu, soția marelui cărturar, principala sa colaboratoare, a continuat, după dispariția soțului său, FAPTA CULTURALĂ, de promovare a culturii și valorilor literare, autentice, sprijinind așezămintele de cultură de pe tot cuprinsul țării. În cadrul proiectului „*Carte pentru sate*”, de susținere a bibliotecilor sătești, comunale, cărțile lui Artur Silvestri au ajuns și în Brănești încă din 2007, fiind apreciate și solicitate de utilizatorii bibliotecii CCD Ilfov, după cum a spus prof. Horiana Petrescu, care a mulțumit Mariane Brăescu și Teodorei Mîndru, directorul Editurii Carpathia, pentru donația care a îmbogățit fondul de carte al bibliotecii CCD Ilfov. Mariana Brăescu, ea însăși o scriitoare consacrată, a oferit în dar cărțile domniei sale; „*Îmi amintesc și îmi imaginez*”, „*Imperfecțiuni provizorii*” - apărute la Editura Carpathia, în 2011, precum și ediția recentă în limba franceză „*Je me souviens et j'imagine*”. S-a împlinit și adevărit încă o dată credința care l-a călăuzit pe Artur Silvestri: „*Cărțile mele se vor citi și pe mine mă vor pomeni și astfel nu voi muri de tot*”. Este vorba de cărțile unor „emoții”, cărțile „tainice”, „fără vârstă”, pe care merită să le descoperi și pe care se bucură orice bibliotecă să le pună la dispoziția cititorilor ei, cititori privilegiați, așa cum sunt cititorii, utilizatorii bibliotecii CCD Ilfov. ■

PORTRETE DE DASCĂLI ILFOVENI

Casa Corpului Didactic Ilfov a organizat, la 21 noiembrie 2017, un simpozion cu titlul „Portrete de dascăli ilfoveni”. Manifestarea a avut ca temă evocarea unor personalități ale învățământului ilfovean și a unor personalități ale căror nume este purtat de unități de învățământ din județ. Activitatea a urmărit reînvierea sentimentului de mândrie și respect față de profesia de dascăl prin promovarea unor modele care s-au remarcat în rândul comunității locale și în societate, în perioada secolelor al XIX-lea și al XX-lea. Totodată, acest simpozion a fost și un bun prilej de dezbateri privind statutul cadrului didactic în societatea de astăzi, comparativ cu anii începutului de secol XX și sublinierea factorilor obiectivi și subiectivi care au condus la o erodare a poziției cadrului didactic. Celor interesați să prezinte o temă le-au fost oferim și câteva sugestii tematice: portrete de dascăli care prin activitatea lor s-au remarcat în comunitate, prezentarea unor dascăli eroi ai războaielor mondiale, evocarea unor personalități din domeniul învățământului ale căror nume a fost atribuit unor unități de învățământ sau altor instituții locale, dascăli ilfoveni care s-au remarcat în domenii profesionale sau științifice pe plan național, prezentarea unor monumente dedicate dascălilor, nume de străzi atribuite unor dascăli, alte aspecte privind implicarea dascălilor în viața comunitară (fapte eroice, acțiuni umanitare etc). ■

✍️ Mariu-Ovidiu Sebe
profesor metodist CCD Ilfov

Formarea pentru scrierea de proiecte educaționale cu finanțare europeană pe agenda de lucru a Casei Corpului Didactic Ilfov

✍️ Rodica Șaitoș, profesor metodist

Formarea profesională continuă reprezintă o componentă majoră a politicilor în domeniul învățării pe tot parcursul vieții, la nivel național și european, având ca obiectiv general creșterea competitivității și sprijinirea dezvoltării societății bazate pe cunoaștere. În acest context, Casa Corpului Didactic Ilfov are ca obiectiv principal organizarea

activităților de formare continuă și a activităților cu caracter științific, metodic și cultural pentru personalul din învățământul preuniversitar. Un domeniu important și de actualitate în dezvoltarea profesională a cadrelor didactice îl constituie realizarea de proiecte educaționale cu finanțare europeană. Casa Corpului Didactic Ilfov are în oferta de formare programul „*Abilitare pentru scrierea de proiecte Erasmus+*”. În anul școlar 2016 - 2017 s-au format prin acest program 26 de cadre didactice. Rezultatele participării la

curs s-au concretizat prin obținerea de fonduri pentru proiecte cu finanțare europeană: „European folk tales: hidden treasures”, Școala Gimnazială nr.1 Brănești, „Equality in practice and work”, Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Snagov, „Elevi în România - PROfesiuniști în Europa”, Liceul Tehnologic „Cezar Nicolau” Brănești. În curând va începe și derularea proiectului „Brâu în jurul Bucureștiului - tranziția de la școală la viața activă” - consorțiu a patru licee: Colegiul Silvic „Theodor Pietraru” Brănești, Liceul Tehnologic „Cezar Nicolau” Brănești, Liceul Tehnologic „Dumitru Dumitrescu” Buftea, Liceul Tehnologic „Pamfil Șeicaru” Ciorogârla. La 2 noiembrie 2017 a avut loc, la sediul CCD Ilfov, Consfătuirea anuală a responsabililor cu proiecte și

programe cu finanțare europeană din unitățile de învățământ din județul Ilfov, organizată de ISJ Ilfov și coordonată de prof. dr. Daniela Barbu, inspector școlar pentru proiecte educaționale. Agenda evenimentului a cuprins prezentarea raportului de activitate 2016-2017, prezentat de prof. Jeni Crividenko, și a planului managerial 2017-2018, prezentat de prof. dr. Daniela Barbu. Un punct important pe agenda zilei l-a constituit diseminarea rezultatelor proiectelor mai sus amintite. De curând s-a deschis apelul Erasmus+ 2018. Și-au manifestat interesul pentru formare în vederea accesării de fonduri europene un număr de 75 de cadre didactice care s-au format sau sunt în curs de formare. Le dorim succes tuturor! ■

